
Systemy religijne w starożytności - cz. II - Religia Greków i Rzymian

Religia Greków i Rzymian

Politeistyczną była religia Greków i wywodząca się w linii prostej od niej religia Rzymian. Grecy czcili cały panteon bóstw, którym przewodził pan świata bogów, gromowładny Zeus. Bogowie greccy zasiadali na Olimpie – najwyższym szczyście Grecji – stąd też nazywano ich bogami olimpijskimi. Do najważniejszych z nich zaliczyć należy:

- Apolla - boga światła, muzyki, poezji i sztuki;
- Herę - siostrę i żonę Zeusa, opiekunkę macierzyństwa i rodziny;
- Afrodytę - bogini piękności;
- Artemidę - opiekującą się łowami;
- Demeter, która była patronką rolników;
- Aresa - boga wojny;
- Atenę - bogini mądrości i sztuki wojennej;
- Posejdona - brata Zeusa i króla mórz i oceanów;
- Hefajstosa, który był opiekunem rzemieślników;
- Hadesa – pana świata umarłych;
- Hermesa – posłańca bogów i patrona złodziei.

Bogowie greccy nie byli idealni, przepisywano im różne wady i przywary ludzkie. Wyobrażano ich sobie również w ludzkiej postaci: często byli kłótlivi i arogancy, co zresztą odzwierciedlało poniekąd mentalność, niektórych starożytnych Greków.

Ważne miejsce w mitologii greckiej zajmowali też herosi, półbogowie. Byli oni potomkami bogów i śmiertelnych kobiet, sami jednak byli śmiertelni. Tylko niektórzy z nich, np. Herakles, zostali za wybitne zasługi obdarzeni darem nieśmiertelności.

Centralnym miejscem kultu była świątynia, gdyż Grecy nie mieli świętych ksiąg, ani zwojów. Religia rzutowała także na życie społecznym: często organizowano sportowe igrzyska ku czci danego bóstwa lub np. spektakle teatralne ku czci Dionizosa – boga wina.

Religia starożytnego Rzymu była w zasadzie zromanizowaną religią grecką, w której greckim bogom nadano rzymskie imiona. Wzbogacono ją również o elementy wróżbiarskie, pochodzące z wierzeń etruskich.